

മോശമായി പോയ ഒരു നല്ല ആശയം

മത്താ. 15:1- 6; മർക്കൊ. 7:1- 5, 9-13,

ഒരടുത്ത നോട്ടം

ഫിഡ്ലെർ ഓൺ ദ റൂഫ് എന്ന നാടകത്തിൽ, യുവതലമുറക്ക് പുരാതന രീതികളോടു അവഗണന തോന്നുന്നതിനെ കുറിച്ചറിയു ന്നോൾ ഒരു യെഹൂദ പിതാവ് ഞെട്ടലോടെ, പാരമ്പര്യത്തെ കുറിച്ചു പറയുന്ന പാട്ടു പാടുന്നു “പാരമ്പര്യം, പാരമ്പര്യം!” ആ രംഗം ഓരോ പ്രാവശ്യം കാണുമ്പോഴും, അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നവരോടെല്ലാം എനിക്ക് സഹതാപം തോന്നാറുണ്ട്: തങ്ങൾക്ക് അർത്ഥമുള്ളതായി തോന്നാത്ത പൈതൃക ആചാരങ്ങളാൽ നിരൂ സാഹപ്പെട്ട യുവതലമുറ ഒരുവശത്ത്, അതോടൊപ്പം മറുവശത്ത് പരിചമുള്ള ലോകം തങ്ങളെ പാഴ്വസ്തുക്കളായി കണ്ട് അകന്നുപോകുന്നതിന്റെ നിരാശയുള്ള ഒരു വൃദ്ധൻ.

അന്നത്തെ ചില പാരമ്പര്യങ്ങളെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നത് ആ വൃദ്ധനെ ചിന്താക്കുഴപ്പത്തിലാക്കിയെങ്കിൽ, ഇന്നത്തെ അവസ്ഥ അയാൾ കാണുകയാണെങ്കിൽ എന്തു തോന്നുമെന്ന് ഉറപ്പാക്കുക. ഇതിനു മുൻപൊന്നും വളരെ-ക്കാലം നീണ്ടുനിന്ന പാരമ്പര്യങ്ങൾ ചുരുങ്ങിയ കാലത്തിനുള്ളിൽ - വലിയ മൂല്യമില്ലാത്തവക്ക് പകരം മാറ്റിയിട്ടില്ല. ജീവിതത്തിന്റെ അർത്ഥം കണ്ടെത്തുവാൻ ആളുകൾ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, ഉപേക്ഷിച്ച മൂല്യങ്ങളെ മാറ്റി നിർത്തി “തങ്ങൾ ആരാണ്,” എന്നു കണ്ടെത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് അവരെ കുഴപ്പിക്കുന്നു.

അതു സമൂഹത്തിൽ മാത്രമല്ല, മതത്തിലും വാസ്തവമാണ്. ചിലരെ കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നത്, അവർ “പാരമ്പര്യമായ” എന്തും ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടവയായി കരുതുന്നു, മറ്റു ചിലർ പഴയത് മുറുകെ പിടിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അതിനിടയിൽ സുരക്ഷിതവും വിശുദ്ധവുമായ ഒരു പശ്ചാത്തലം ഉണ്ടോ? അങ്ങനെ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അതെന്താണ്? എപ്പോഴാണ് പാരമ്പര്യം നല്ലതാകുന്നതും, മോശമാകുന്നതും? നാം ജീവിക്കുന്ന കുഴപ്പം പിടിച്ച ലോകത്തിൽ ചില ചോദ്യങ്ങൾ സങ്കീർണ്ണമാണ്.

ബൈബിളിൽ പാരമ്പര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഏറ്റവും വലിയ വിവരണമാണ് മത്തായി 15-ലും മർക്കൊസ് 7-ലും ഉള്ളത് - ശിഷ്യന്മാർ “പൂർവ്വന്മാരുടെ സമ്പ്രദായങ്ങളെ” ലംഘിക്കുന്നു എന്ന് ആരോപിച്ചതിനെ യേശുവിനു പ്രതിരോധിക്കേണ്ടി വന്നു. ആ രണ്ടു വേദഭാഗങ്ങളേയും വിവിധ രീതിയിൽ സമീപിക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു, എന്നാൽ മുൻപ് ഉന്നയിച്ച ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം കണ്ടെത്തുവാൻ വേണ്ടി നമുക്ക് അവയെ ഈ പ്രസംഗത്തിലും അടുത്തതിലും ഉപയോഗിക്കാം.

തയ്യാറാക്കുവാൻ പ്രയാസമുള്ള പ്രസംഗങ്ങളായിരുന്നു അവ. എപ്പോഴാണ് നാം ഒരു പാരമ്പര്യത്തെ മുറുകെ പിടിക്കുന്നതെന്നോ ഒന്നിനെ

വിട്ടുകളയുന്നതെന്നോ കൃത്യമായി പറയുക എളുപ്പമല്ല. അതിരുകവിയുന്നത് ഒഴിവാക്കുന്ന അവസ്ഥയെ കണ്ടുപിടിക്കുക നമുക്കു പ്രയാസമാണ് - അങ്ങനെ തന്നെ നിലക്കുവാൻ അതിലും പ്രയാസമാണ്. നമ്മിൽ പ്രായോഗികമാക്കുന്നതിനേക്കാൾ എളുപ്പമായി തോന്നുന്നത് മറ്റുള്ളവരിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കുവാനാണ്. യേശു² ഖണ്ഡിച്ച രീതിയിലുള്ള പാരമ്പര്യവാദത്തിൽ നിന്നു നാമാരും മുക്തരല്ല. സ്വയം-പരിശോധനക്കും വിലയിരുത്തലിനും ഇത്തരം പ്രസംഗങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടും.

**ഒരു പാരമ്പര്യം ലോശമാകാം
(മത്താ. 15:1, 2; മർക്കൊ. 7:1-5)**

ഒരു ദിവസം യേശു കഫർന്നഹൂമിൽ³ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, പരീശന്മാരുടെ ഒരു സംഘം അവനെ സമീപിക്കുകയുണ്ടായി. മുൻപ് അവന്റെ പുറകെ നടന്നു കുറ്റം കണ്ടെത്തുവാൻ ശ്രമിച്ച സാധാരണ⁴-പരീശന്മാരായിരുന്നില്ല ഇവർ; ഇവർ യേശുവിന്റെ നാശം⁵ വേഗത്തിലാക്കി അവനെ വക-വരുത്തുവാൻ⁶ യേശുശലേമിൽനിന്നയച്ചവരായിരുന്നു. യേശു ശബ്ബത്തു ലംഘിച്ചതായി പറഞ്ഞ് അവർ പ്രശ്നമുണ്ടാക്കിയത് ഫലവത്താകാത്തതുകൊണ്ട്,⁷ അവർ പുതിയ ആരോപണം അവനിൽ ഉന്നയിച്ചു. അവർ ചോദിച്ചു, “നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പൂർവ്വന്മാരുടെ സമ്പ്രദായം ലംഘിക്കുന്നത് എന്തു? അവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ കൈ കഴുകുന്നില്ലല്ലോ?” (മത്തായി 15:2).

“പാരമ്പര്യത്തെ” നിർവ്വചിച്ചിരിക്കുന്നു

ആ ആരോപണം മനസ്സിലാക്കുവാൻ, നമുക്ക് “പൂർവ്വന്മാരുടെ സമ്പ്രദായം” എന്താണെന്നും എന്തുകൊണ്ടാണ് പരീശന്മാർക്ക് അതു പ്രാധാന്യമുള്ളതെന്നും അറിയണം. സംയുക്ത ഗ്രീക്ക് വാക്കിൽ നിന്നു തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്ന “സമ്പ്രദായം” എന്ന വാക്കിന്റെ അടിസ്ഥാന അർത്ഥം “കൈമാറിക്കിട്ടിയത്”⁸ എന്നാണ്. മത്തായി 15:2-ൽ ഗുഡ്സ് പീഡ് ആ വാക്കിനെ തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് “കൈമാറി കിട്ടിയ നിയമങ്ങൾ”⁹ എന്നാണ്.

ദൈവത്തിൽ നിന്നു “കൈമാറി കിട്ടിയ” ഉപദേശത്തെ സൂചിപ്പിക്കുവാൻ ബൈബിളിൽ ചിലപ്പോൾ ആ വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട് (അതായത്, ദൈവശ്വാസിയ ഉപദേശം; 1 കൊരിന്ത്യർ 11:2; 2 തെസലോനികർ 2:15; 3:6). പലപ്പോഴും, മനുഷ്യരിൽനിന്നു കൈമാറി കിട്ടിയ നിയമാവലികളെയാണ് അതു പറയുന്നത് (മത്തായി 15:2, 3, 6; മർക്കൊസ് 7:3, 5, 8, 9, 13; ഗലാത്യർ 1:14; കൊലൊസ്യർ 2:8). ഇത്തരം സമ്പ്രദായങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുവാൻ *ട്രൂത്ത് ഫോർ ടുഡേയിൽ* പലപ്പോഴും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പദപ്രയോഗങ്ങളിൽ “മനുഷ്യ-നിർമ്മിത പാരമ്പര്യവും” “ദൈവശ്വാസിയമല്ലാത്ത പാരമ്പര്യവും” ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ പ്രസംഗത്തിലും അടുത്തതിലും, “പാരമ്പര്യം” എന്ന വാക്ക് ഞാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നത് മനുഷ്യരിൽ നിന്നാരംഭിച്ച പാരമ്പര്യത്തിന്റെ അർത്ഥത്തോടുകൂടി ആയിരിക്കും.

പരീശന്മാർ സംസാരിച്ചതു “പൂർവ്വന്മാരുടെ സമ്പ്രദായങ്ങളെ” കുറിച്ചാണ്. “പൂർവ്വന്മാർ” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പള്ളി പ്രമാണിമാരെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ല (ലൂക്കൊസ് 7:3¹⁰), മറിച്ച് ന്യായപ്രമാണി¹¹ വൈദഗ്ദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്ന ആളുകളെ കുറിച്ചായിരുന്നു. നൂറ്റാണ്ടുകളോളം, മോശെയുടെ

ന്യായപ്രമാണത്തെ സംബന്ധിച്ച്, അതിനെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു, തീരുമാനങ്ങൾ എടുത്തിരുന്നത് ആദരിക്കപ്പെട്ട യെഹൂദ ഉപദേശിമാർക്കുവേണ്ടിയിരുന്നു. ആ ഉപദേശം അങ്ങനെ വലുതായി “വാമൊഴി നിയമം” അല്ലെങ്കിൽ “സമ്പ്രദായങ്ങൾ”¹² എന്നറിയപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങി.

എഴുതപ്പെട്ട ന്യായപ്രമാണത്തോടൊപ്പം¹³ മോശെയും “വാമൊഴി നിയമങ്ങൾ” നൽകിയിരുന്നതായി പരീശന്മാർ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു, ആ “വാമൊഴി നിയമങ്ങൾ” അവരുടെ വലിയ റബ്ബിമാർ കൈമാറിക്കൊടുത്തതായിരുന്നു. “സമ്പ്രദായങ്ങൾ” ന്യായപ്രമാണത്തോടൊപ്പമോ, അതിനേക്കാൾ ഉപരിയായോ കണക്കാക്കണമെന്നായിരുന്നു, പരീശന്മാർ കരുതിയിരുന്നത്. വാരൻ വിധേയ്സ്ബേ സമ്പ്രദായത്തിന്മേലുള്ള ഊന്നലിനെ കാണിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:

എലയാസർ റബ്ബി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, “പാരമ്പര്യത്തിനെതിരായി തിരുവെഴുത്തുകളെ വിശദീകരിക്കുന്നവർക്ക് വരുവാനുള്ള ലോകത്തിൽ ഓഹരിയില്ല.” *താൽമൂദിൽ*, യെഹൂദപാരമ്പര്യങ്ങളുടെ ശേഖരമായ, *മിഷ്ന* രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു, “റബ്ബിമാരുടെ ശബ്ദത്തിനെതിരായി പറയുന്നത് തിരുവെഴുത്തിനു വിരുദ്ധമായി പറയുന്നതിനേക്കാൾ വലിയ കുറ്റമാണ്.”¹⁴

ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ തന്നെ “നടത്തിപ്പു” നിയമമായിട്ടായിരുന്നു “സമ്പ്രദായങ്ങളുടെ” നിയമങ്ങളെ കരുതിയിരുന്നത്: അതിലെ ആശയം എന്തെന്നാൽ ഒരാൾ “സമ്പ്രദായങ്ങളെ” ലംഘിക്കാതിരുന്നാൽ, ന്യായപ്രമാണം ലംഘിക്കുകയില്ല എന്നതായിരുന്നു. ആരംഭത്തിൽ അതു മോശമായ ആശയം ആയിരുന്നില്ല, എന്നാൽ പിന്നീട് അതിനോട് ആയിരക്കണക്കിനു നിയമാവലികൾ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് അതിനെ മോശമാക്കി തീർത്തു. നല്ല ആശയം മോശമായി തീർന്ന ഒന്നാണ് അത്.

“പാരമ്പര്യം” ആവശ്യപ്പെട്ടു

ഭക്ഷണത്തിനു മുൻപ് കൈ കഴുകണം എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള “സമ്പ്രദായം” ഒരു നല്ല ഉദാഹരണമാണ്. അശുദ്ധമാക്കുന്ന ചടങ്ങുകളെ കുറിച്ച് പഴയനിയമത്തിൽ ധാരാളം പറയുന്നുണ്ട്. (ലേവ്യാപുസ്തകം 11-15 ഉം സംഖ്യാപുസ്തകം 19 ഉം വായിക്കുക.) ഒരു നിയമമായി, ശുചിത്വവുമായി ഈ “അശുദ്ധി” ക്ക് ബന്ധമൊന്നുമില്ല, എന്നാൽ അവ അധികവും ദൈവത്തോടു സമീപിക്കുവാനുള്ള ഒരു മനുഷ്യന്റെ യോഗ്യതയുമായി ബന്ധമുള്ളതാണ്. ആചാരപരമായ അശുദ്ധിയെ നീക്കം ചെയ്യുന്ന ചില ചടങ്ങുകളിൽ കഴുകലും¹⁵ ഉൾപ്പെടുന്നു. അശുദ്ധിയെ സംബന്ധിച്ച നിയമങ്ങളും, കഴുകൽ സംബന്ധിച്ച ചടങ്ങുകളും, നൂറ്റാണ്ടുകളായി കൂട്ടിച്ചേർത്ത് എണ്ണുവാൻ¹⁶ പോലും കഴിയാത്ത വിധത്തിൽ അസംഖ്യമായി തീരുകയും ആരംഭനിയമങ്ങളെ സങ്കീർണ്ണമാക്കുകയും ചെയ്തു.

“അശുദ്ധി” യെ കുറിച്ചു പരീശന്മാർ കണക്കാക്കിയിരുന്ന കാര്യങ്ങൾ, സാഹചര്യങ്ങൾ, സന്ദർഭങ്ങൾ എന്നിവയുടെ പട്ടിക അന്തമില്ലാതെ പോകുന്നതാണ്. കൂടാതെ, “അശുദ്ധി” പകരുന്നതായും - രോഗമായും, കരുതിയിരുന്നു. ഉദാഹരണത്തിനു, അശുദ്ധമായ ഒരു ജന്തു (ചുണ്ടെലി പോലെയുള്ളത്) ഒരു പാത്രത്തിൽ തൊട്ടാൽ, ആ പാത്രം “അശുദ്ധം”

ആകുമായിരുന്നു. പിന്നെ ആ പാത്രത്തിൽ ഇടുന്നതൊക്കെയും “അശുദ്ധമാകും.” ആ പാത്രത്തിലെ സാധനങ്ങൾ ആരെങ്കിലും ഭക്ഷിച്ചാൽ, ആ വ്യക്തി “അശുദ്ധമാകും.” ആ “അശുദ്ധമായ” വ്യക്തിയെ ആരെങ്കിലും തൊട്ടാൽ, അയാളും “അശുദ്ധ” മാകും. അങ്ങനെ, “അശുദ്ധി” യാകുന്നവരുടെ പട്ടിക നീണ്ടു പോകുന്ന തായിരുന്നു.

അതുകൊണ്ടു മർക്കൊസ് പറയുന്നത് “പരീശന്മാരും യെഹൂദന്മാർ¹⁷ ഒക്കെയും കൈ നന്നായി കഴുകിട്ടല്ലാതെ ഭക്ഷണം കഴിക്കയില്ല” (മർക്കൊസ് 7:3). “ശ്രദ്ധിച്ചു” എന്ന് തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഗ്രീക്ക് വാക്കിന്റെ അക്ഷരീകമായ അർത്ഥം “കയ്യുമായി¹⁸ ബന്ധപ്പെടുത്തി” യാണ്. ആൽഫ്രെഡ് എഡർഷെയിം, തന്റെ *ദ ലൈഫ് ആന്റ് ടൈംസ് ഓഫ് ജീസസ് ദ മശിഹ* എന്ന പുസ്തകത്തിൽ, കഴുകൽ ചടങ്ങുകളെ വിപുലമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചില വിശദാംശങ്ങൾ ഇതാ:

ശുദ്ധീകരണം അടിക്കടി വരുന്നതുകൊണ്ടും, മറ്റു ഉദ്ദേശങ്ങൾക്ക് ആ വെള്ളം ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരുന്നതു കൊണ്ടും, ... അതിനായി വലിയ പാത്രങ്ങളോ ജാറുകളോ ആയിരുന്നു സാധാരണ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ... അതിൽ നിന്നായിരുന്നു വെള്ളം കോരി എടുത്തിരുന്നത് ... ഒന്നോ ഒന്നരയോ “മുട്ട-ത്തോടുകൾ” ക്കു തുല്യമായ അളവിലായിരുന്നു വെള്ളം ഒഴിച്ചിരുന്നത്. ... രണ്ടു കൈകളിലും വെള്ളം ഒഴിച്ചിരുന്നു.... കൈകൾ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, വെള്ളം വിരലുകളിൽ നിന്നു കൈത്തണ്ടയിലേക്കാണ് ഒഴുകിയിരുന്നത്, അങ്ങനെ കൈ മുഴുവൻ കഴുകി എന്നും, കഴുകിയ അശുദ്ധമായ വെള്ളം വീണ്ടും വിരലുകളിലേക്ക് പോവുകയില്ല എന്നും ഉറപ്പാക്കിയിരുന്നു. അതുപോലെ, ഓരോ കയ്യും കഴുകിയ ശേഷം മറ്റേതു (മുഷ്ടി) കൊണ്ടു തിരുമ്മുമായിരുന്നു, അതു തിരുമ്മിയ കൈ [കഴുകി]¹⁹ ശുദ്ധമാക്കുവാൻ സഹായിച്ചു.

മർക്കൊസ് പിന്നെയും പറഞ്ഞത് പരീശന്മാർ “ചന്തയിൽനിന്നു വരുമ്പോഴും, കുളിച്ചിട്ടല്ലാതെ ഭക്ഷണം കഴിക്കയില്ല” എന്നാണ് (മർക്കൊസ് 7:4). ചന്തയിലെ *പലതും* അവരെ അശുദ്ധമാക്കിയിരിക്കാം. അശുദ്ധരായ ജാതിയിൽപ്പെട്ടവരുമായി പോലും അവർ ബന്ധപ്പെട്ടു കാണും - അല്ലെങ്കിൽ ജാതിയിൽപ്പെട്ടവരുടെ ദേഹത്തു നിന്നുള്ള പൊടിപടലങ്ങൾ അവരുടെ ദേഹത്തു പുരണ്ടുകാണും! അതിനാൽ അവർ ചന്തയിൽ നിന്നു വന്നാൽ, കൈകൾ മാത്രമല്ല കഴുകിയിരുന്നത്; ശരീരം മുഴുവനും കഴുകിയിരുന്നു. മറ്റൊരു വാക്കിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഭക്ഷണത്തിനു മുൻപ് അവർ കുളിച്ചിരിക്കും.

മർക്കൊസ് തുടർന്നു പറയുന്നത്, “പാനപാത്രം ഭരണി ചെമ്പു എന്നിവ കഴുകുക²⁰ മുതലായി *പലതും* പ്രമാണിക്കുന്നതു, അവർക്കു ചട്ടമായിരുന്നു” (മർക്കൊസ് 7:4, എംഫസിസ് മൈൻ). ആ കഴുകൽ ശുദ്ധീകരണത്തിനു വേണ്ടി ആയിരുന്നില്ല, പിന്നെയോ ആചാരപരമായ ശുദ്ധീകരണത്തിനു വേണ്ടി ആയിരുന്നു എന്നോർക്കുക. നിയമാവലികൾ അസംഖ്യവും അവിശ്വസനീയമാംവിധം സങ്കീർണ്ണവുമായിരുന്നു.

അവഗണിച്ചിരുന്ന “സമ്പ്രദായം”

ഇതെല്ലാം മനസിൽ വെച്ചുകൊണ്ട്, യേശുവിന്റെ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ

പരുപരുത്ത ജീവിത ശൈലി പരീശന്മാരെ എത്രമാത്രം ഞെട്ടിച്ചുകാണുമെന്നു നിങ്ങൾക്ക് ഉറപ്പിക്കുവാൻ കഴിയും. ശിഷ്യന്മാർക്ക് ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻ പോലും സമയം കിട്ടിയിരുന്നില്ല (മർക്കൊസ് 6:31), “പൂർവ്വന്മാരുടെ സമ്പ്രദായങ്ങളിൽ” പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കഴുകലടക്കമുള്ള ചടങ്ങുകൾ അധികവും നോക്കുവാനും സമയമില്ലായിരുന്നു. അപ്പൊസ്തലന്മാർ വയലിൽ നിന്നു കതിരുകൾ പഠിച്ചു തിന്നുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് (മത്തായി 12:1-8)!²¹ അതുകൊണ്ടു, “അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ചിലർ ശുദ്ധിയില്ലാത്ത എന്നുവെച്ചാൽ, കഴുകാത്ത, കൈകൊണ്ടു ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതു കണ്ടു” (മർക്കൊസ് 7:2), അവർ യേശുവിനോട് ചോദിച്ചു, “നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പൂർവ്വന്മാരുടെ സമ്പ്രദായം അനുസരിച്ചു നടക്കാതെ, ശുദ്ധിയില്ലാത്ത കൈകൊണ്ടു ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതു എന്തു?” എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു (മർക്കൊസ് 7:5).

**ഒരു സമ്പ്രദായം²² മോശമാകുമ്പോൾ
(മത്താ. 15:3-6; മർക്കൊ. 7:9-13)**

സ്വയം-ന്യായീകരിക്കുകയും സ്വയം-സേവിക്കുകയും ചെയ്ത പരീശന്മാരെക്കൊണ്ട്²³ യേശുവിനു ക്ഷമ കെട്ടിരുന്നു. അവരുടെ ആരോപണത്തിനു യേശു നേരിട്ടു²⁴ മറുപടി പറയുകയോ അവയെ നിഷേധിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. പകരം, അവൻ അതേ രീതിയിൽ അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി:

നിങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായംകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ദൈവകല്പന ലംഘിക്കുന്നതു എന്തു? “അപ്പനെയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്ക,” എന്നും, “അപ്പനെയോ അമ്മയെയോ ദൂഷിക്കുന്നവൻ മരിക്കേണം,” എന്നും ദൈവം കല്പിച്ചുവല്ലോ. നിങ്ങളോ, “ഒരുത്തൻ അപ്പനോടു എങ്കിലും അമ്മയോടു എങ്കിലും, ‘നിനക്കു എന്നാൽ ഉപകാരമായി വരേണ്ടതു വഴിപാടു എന്നു പറഞ്ഞാൽ,’ അവൻ അപ്പനെ ബഹുമാനിക്കേണ്ടോ എന്നു പറയുന്നു.” ഇങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായത്താൽ നിങ്ങൾ ദൈവവചനത്തെ ദുർബ്ബലമാക്കിയിരിക്കുന്നു (മത്തായി 15:3-6).²⁵

ന്യായപ്രമാണം ലംഘിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനു, ന്യായപ്രമാണത്തെ സഹായിക്കേണ്ടതിനായിരുന്നു, ആരംഭത്തിൽ, സമ്പ്രദായങ്ങൾ എന്നു ഞാൻ മുൻപു പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നാൽ കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, എങ്ങനെയായാലും, പുതിയ നിയമാവലികൾ വർദ്ധിച്ചുവരികയും, അവ ആരംഭ ചട്ടങ്ങളുമായി ബന്ധമില്ലാതിരിക്കുകയും - അവസാനം ആ കല്പനകൾക്ക് വിരുദ്ധമായി തീരുകയും ചെയ്തു.

മോശമായിരുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം

ഇതുപോലെ പല ഉദാഹരണങ്ങളും യേശുവിനു നല്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു (മർക്കൊസ് 7:13), എന്നാൽ അവൻ തന്നത്താൻ ഒന്നിൽ ചുരുക്കി: “‘അപ്പനെയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്ക,’ എന്നും, ‘അപ്പനെയോ അമ്മയെയോ ദൂഷിക്കുന്നവൻ²⁶ മരിക്കേണം,’ എന്നും ദൈവം²⁷ കല്പിച്ചുവല്ലോ” (മത്തായി 15:4). ആ കല്പനകളിൽ ആദ്യത്തേത് പത്തു

കല്പനകളിൽ ഒന്നായിരുന്നു (പുറപ്പാട് 20:12; ആവർത്തനപുസ്തകം 5:16). രണ്ടാമത്തേത് പത്തു കല്പനകൾ വിപുലീകരിച്ചു നല്കിയപ്പോൾ കൊടുത്ത പ്രമാണങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടതായിരുന്നു (പുറപ്പാട് 21:17; ലേവ്യാപുസ്തകം 20:9). ഒരു വ്യക്തിക്ക് തന്റെ അപ്പനോടും അമ്മയോടുമുള്ള ബന്ധത്തിലെ നല്ലതും മോശവുമായ വശങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നവയായിരുന്നു ആ രണ്ടു ചട്ടങ്ങളും: അവൻ അപ്പനെയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്കുകയും അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. അപ്പനും അമ്മയും പ്രായമാകുമ്പോൾ അവരെ കരുതുന്നതും അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു (നോക്കുക സദൃശ വാക്യങ്ങൾ 23:22; 1 തിമൊഥെയോസ് 5:8). അവരോടു ബഹുമാനം ഇല്ലാത്തതായി സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നും അവൻ ചെയ്യരുത്.

നിർഭാഗ്യവശാൽ, മനുഷ്യ-നിർമ്മിതമായ ഒരു പാരമ്പര്യം ഇടക്ക് വരികയും, ആ കല്പനകളെ ദുർബ്ബലമാക്കുകയും ചെയ്തു. തന്നിൽ കുറ്റം ആരോപിച്ചവരെ യേശു കുറ്റപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അവന്റെ കണ്ണു പ്രകാശിച്ചുകാണും:

... നിങ്ങൾ ദൈവകല്പന വിട്ടുകളഞ്ഞു മനുഷ്യരുടെ സമ്പ്രദായം പ്രമാണിക്കുന്നു. “നിന്റെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്ക” എന്നു, മോശെ പറഞ്ഞുവല്ലോ ... ; നിങ്ങളോ, “ഒരു മനുഷ്യൻ അപ്പനോടോ അമ്മയോടോ, നിനക്കു എന്നാൽ ഉപകാരമായി വരേണ്ടതു (അതായതു, വഴിപാടു എന്നർത്ഥമുള്ള) കൊർബ്ബാൻ എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതി എന്നു പറയുന്നു,” തന്റെ അപ്പനോ അമ്മക്കോ മേലാൽ ഒന്നും ചെയ്യാൻ അവനെ സമ്മതിക്കുന്നതുമില്ല; ഇങ്ങനെ നിങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്താൽ ദൈവകല്പന ദുർബ്ബലമാക്കുന്നു (മർക്കൊസ് 7:9-13).

“കൊർബ്ബാൻ” എന്നതു അരാമ്യവാക്കാണ് അർത്ഥം “വഴിപാട്” അല്ലെങ്കിൽ “ദാനം” എന്നാണ്. ഒരു യെഹൂദൻ തന്റെ അവകാശത്തിൽ ഉള്ളതിന്റെ ഒരു ഭാഗം “വഴിപാട്,” ആയി “ദാനമായി” ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കും എന്ന ആണയിടണമായിരുന്നു. ആ സമ്പത്ത് അയാളുടെ മരണം വരെ അയാളുടെ കൈവശം തന്നെയായിരിക്കും - അതായത് ആ വസ്തുക്കൾ ദൈവാലയത്തിന്റേതാകുന്നതുവരെ - എന്നാൽ അയാൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം, ആ വസ്തുക്കൾ തൊടുവാൻ പാടില്ല²⁸ എന്നു കരുതിയിരുന്നു. യേശു പറഞ്ഞതനുസരിച്ച്, അത്തരം ഒരു ആണ ഒരാൾ ചെയ്താൽ, പരീശന്മാർ അവനെ “അവന്റെ അപ്പനോ അമ്മക്കോ ഒന്നും ചെയ്യുവാൻ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല [അഥവാ സമ്മതിച്ചിരുന്നില്ല].” റബ്ബിമാർ പറയാറുള്ളത്: “അതു അപ്പനും അമ്മക്കും പ്രയാസമാണ്, പക്ഷെ ന്യായപ്രമാണം വ്യക്തമാണ്, ആണ ചെയ്താൽ പാലിക്കണം.”²⁹

ഇതു നിങ്ങളുടെ മനസിൽ ചിത്രമായി വെക്കുക: ഒരു പുരുഷനും സ്ത്രീയും അവരുടെ മകന്റെ വീട്ടിലേക്കു ചെല്ലുന്നു. സ്ത്രീ കരയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പുരുഷൻ ദുഃഖിതനായിരുന്നു. അവർ കതകിൽ മുട്ടുന്നു. അവരുടെ മകൻ വന്നു കതകു തുറക്കുമ്പോൾ, അവർ സങ്കടത്തോടെ, പറയും, “ഞങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നതെല്ലാം³⁰ നഷ്ടമായി. ഞങ്ങളുടെ അവസാന പ്രതീക്ഷ നിന്നിലാണ്. നീ ഞങ്ങളെ സഹായിച്ചില്ലെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ ഭിക്ഷയാചിക്കുകയോ പട്ടിണി കിടക്കുകയോ മാത്രമേ തരമുള്ളൂ.” ആ യുവാവ്

അവരെ വെറുപ്പോടെ നോക്കി: അവനെ ഈ ലോകത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവന്ന, ശൈശവപ്രായം മുതൽ അവനെ പരിരക്ഷിച്ച രക്ഷിതാക്കൾ ആയിരുന്നു അവർ. അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു, “ക്ഷമിക്കണം, എനിക്കു നിങ്ങളെ സഹായിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല! നിങ്ങൾ പ്രായമാകുമ്പോൾ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ഞാൻ കുറച്ചു പണം കരുതിവെച്ചിരുന്നു, എന്നാൽ ഒരു പരീശൻ വന്നു ആ കുട്ടി വെച്ച സമ്പാദ്യങ്ങൾ കൊർബ്ബാൻ ആയി പ്രഖ്യാപിച്ചാലുള്ള പ്രയോജനങ്ങളെ കുറിച്ചു പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട്, ഗുഡ്ബൈ! നിങ്ങൾ മറ്റൊന്നെങ്കിലും മാർഗ്ഗം നോക്കിക്കൊൾക, സഹായം ചോദിച്ചുകൊണ്ടു ഇനിയും വരരുത്!” ഇത്രയും പറഞ്ഞ്, അവൻ അവർക്കു മുൻപാകെ വാതിൽ കൊട്ടിയടച്ചു.

അത്തരം ഒരു രംഗം വിവരിക്കുവാൻ പോലും എനിക്ക് ലജ്ജ തോന്നുന്നു. സ്പഷ്ടമായും, ഇതുപോലെയുള്ള പല സംഭവങ്ങളും യേശുവിന്റെ കാലത്തു നടന്നിരുന്നു. യേശു തന്റെ കുറ്റപ്പെടുത്തലിന്റെ ഈ ഭാഗം ഇങ്ങനെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു, “ഇങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായത്താൽ നിങ്ങൾ ദൈവവചനത്തെ ദുർബ്ബലമാക്കിയിരിക്കുന്നു” (മത്തായി 15:6). മർക്കൊസ് പറയുന്നതനുസരിച്ച്, അവൻ വിശേഷിപ്പിച്ചത്, “ഈ വക പലതും നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു”³¹ (മർക്കൊസ് 7:13; എഫെസിയർ 2:10).

നല്ല സമ്പ്രദായങ്ങൾ

സമ്പ്രദായങ്ങൾ അവയിൽ തന്നെ തെറ്റൊന്നുമുള്ളതല്ല എന്നു പറയുവാൻ ഞാൻ അല്പം നിർമ്മിച്ചു - മനുഷ്യനിർമ്മിതമായ സമ്പ്രദായങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ പോലും അങ്ങനെയാണ്. കർത്താവിന്റെ അനുഭവത്തിലോടെ ദൈവജനം മനുഷ്യ-നിർമ്മിതമായ സമ്പ്രദായങ്ങൾ ആഘോഷിച്ചിരുന്നതായി ബൈബിൾ ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ട്. യെഹൂദ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ യേശു ഇടപെട്ടിരുന്നത് ചിന്തിക്കുക - അവരുടെ പാരമ്പര്യ വിവാഹങ്ങൾ, ശവസംസ്കാരം, തുടങ്ങിയവയിൽ. അവരുടെ പ്രതിഷ്ഠാസമയത്തിൽ യേശു സംബന്ധിച്ചിരുന്നത് ഓർക്കുമല്ലോ (യോഹന്നാൻ 10:22), പഴയനിയമത്തിനും പുതിയ നിയമത്തിനും³² ഇടക്ക് ആരംഭിച്ച യെഹൂദ ഉൽസവമായിരുന്നു അത്.

നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ സമ്പ്രദായങ്ങൾക്ക് മുഖ്യസ്ഥാനമുണ്ട്. അതു നമ്മുടെ ജീവിതത്തിനു തുടർച്ചയായ ഉന്മേഷവും ഉണർവും നൽകും അല്ലെങ്കിൽ അവയെല്ലാം നമുക്കു നഷ്ടപ്പെടും. അടുത്ത കാലത്ത്, സാമൂഹ്യവാദികൾ ഊന്നി പറഞ്ഞത് ഒരു വ്യക്തിയുടെ മനസിന്റെ ക്ഷേമത്തിനു പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് “വേരുകൾ” എന്നാണ്. ദൈവവചനം ലംഘിക്കപ്പെടാതിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം - ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ, ഒരു ഇടവകയിലായാൽ പോലും, സമ്പ്രദായപ്രകാരം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്താൽ കൃഷ്ണമൊന്നുമില്ല.

നിഷേധിക്കാനാവാത്തവിധം ഭോശമായ സമ്പ്രദായങ്ങൾ

അതു നമ്മെ തിരികെ കൊണ്ടുവരുന്നത് ഈ ചോദ്യത്തിലേക്കാണ് “എപ്പോഴാണ് ഒരു പാരമ്പര്യം തെറ്റാകുന്നത്?” യേശുവിന്റെ ആദ്യ ഉത്തരത്തെ നമുക്ക് ഇങ്ങനെ പ്രയോഗിക്കാം: “ആ സമ്പ്രദായം ദൈവ കല്പനയെ ലംഘിക്കുമ്പോൾ.” ക്രിസ്തു പറഞ്ഞു പരീശന്മാർ അവരുടെ

സമ്പ്രദായം കൊണ്ടു ദൈവകല്പനയെ ലംഘിക്കുന്നു (മത്തായി 15:3), അവരുടെ സമ്പ്രദായങ്ങൾ പ്രമാണിക്കുവാൻ അവർ ദൈവ കല്പനയെ മാറ്റി നിർത്തുന്നു (മർക്കൊസ് 7:9), അങ്ങനെ അവരുടെ സമ്പ്രദായങ്ങളാൽ ദൈവകല്പനയെ ദുർബ്ബലമാക്കിയിരിക്കുന്നു (മത്തായി 15:6; മർക്കൊസ് 7:13). പരീശന്മാരെ കർത്താവ് “കപടഭക്തി കാരേ” എന്നാണ് വിളിച്ചത് (മത്തായി 15:7; മർക്കൊസ് 7:6) കാരണം, ശിഷ്യന്മാർ “പുർവ്വന്മാരുടെ സമ്പ്രദായങ്ങൾ” പാലിക്കുന്നില്ല എന്ന് അവർ കുറ്റപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, അവർ സ്വയം “ദൈവകല്പന” അനുസരിക്കാതെ ലംഘിക്കുകയായിരുന്നു!

മതപരമായി, സ്വയം ചിന്തിക്കണമെന്നാണ് എന്നെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത്. കൂടാതെ, ഞാൻ അമേരിക്കയിൽ വളർന്നതുകൊണ്ട്, അവിടെ പൊതുവിൽ, സ്വതന്ത്രമായി ചിന്തിക്കുവാനാണ് പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നത്. അതുകൊണ്ട്, പത്തുകൊല്ലം ഞാൻ ആസ്ട്രേലിയയിൽ പോയി താമസി കുന്നതുവരെ എനിക്ക് യേശു പരീശന്മാരോട് പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ മനസ്സിലായിരുന്നില്ല, അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട സഭകൾ മിക്കവാറും എല്ലാം പാരമ്പര്യത്തിൽ³³ (ഇപ്പോഴും) അധിഷ്ഠിതമാണ്. ആ നാമധേയവിഭാഗങ്ങളെല്ലാം ബൈബിൾ അധികാരത്തെ ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തിയിരുന്ന പിതാക്കന്മാരുടെ അധികാരത്തിലുള്ള സമ്പ്രദായങ്ങളെയാണ് പിൻപറ്റിയിരുന്നത് (വായിക്കുക 2 തിമൊഥെയൊസ് 3:16, 17); അവർ പഠിപ്പിച്ച “ശിശുസ്നാനം” ബൈബിൾ സ്നാനത്തെ ദുർബ്ബലമാക്കി (മർക്കൊസ് 16:15, 16); “പ്രത്യേക ദിവസങ്ങളെ” കുറിച്ചുള്ള, പ്രായോഗിക സമ്പ്രദായങ്ങൾ സഭായോഗം മുടക്കരുത്, എന്ന ബൈബിൾ നിർദ്ദേശത്തെ അസാധുവാക്കി (എബ്രായർ 10:25); അങ്ങനെ നീണ്ടു പോകുന്നു അവരുടെ പട്ടിക. ജെ. ഡബ്ലിയു. മെക്ഗാർവെ എഴുതി, “ഒരുപക്ഷെ ... [ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തിയ തന്റെ ഹിതത്തിനു] വിപരീതമായി മാറ്റുകയോ കൂട്ടുകയോ ചെയ്താൽ അതു ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ചില കല്പനയെ വ്യഥാവാക്കിയിരുന്നു.”³⁴

ഉപസംഹാരം

ദൈവത്തിന്റെ ഒരു കല്പനയെ അനുസരിക്കാതിരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം തെറ്റാണെന്നു ഒരുപക്ഷെ നമ്മിൽ മിക്കപേരും സമ്മതിക്കുമായിരിക്കും. എങ്ങനെയായാലും, യേശുവിന്റെ കുറ്റപ്പെടുത്തൽ അവസാനിപ്പിച്ചില്ല. അടുത്ത പ്രസംഗത്തിൽ, ഒരു സമ്പ്രദായം തെറ്റോ ശരിയോ എന്നു നിർണ്ണയിക്കുന്ന രണ്ടു വിധത്തിലുള്ള ചർച്ചകൾ നാം നടത്തും.

ഈ പ്രസംഗത്തിൽനിന്നു മറ്റൊന്നും നിങ്ങൾക്കു കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും, ഈ സത്യം ഗ്രഹിച്ചേക്കാം: *ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളെ അനുസരിക്കു ന്നതിൽ നിന്നു നമ്മെ മറ്റൊന്നും വ്യതിചലിപ്പിക്കുവാൻ അനുവദിക്കരുത്.* നിങ്ങൾ ഇതുവരെയും ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ആയിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ഈ വ്യക്തവും തുറന്നതുമായ ദൈവകല്പകൾ നിങ്ങൾ അനുസരിക്കേണമെന്നാണ് എന്റെ പ്രാർത്ഥന: യേശുവിൽ വിശ്വസിച്ചിട്ട്, നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ നിന്നു മാനസാന്തരപ്പെട്ട്, ഹൃദയം കൊണ്ടു വിശ്വസിച്ചിട്ട് ഏറ്റുപറയുകയും കർത്താവിനോട് ചേരുവാൻ സ്നാനം (മുങ്ങൽ) ഏല്ക്കുകയും വേണം (യോഹന്നാൻ 3:16; പ്രവൃത്തികൾ 17:30; റോമർ 10:9, 10; പ്രവൃത്തികൾ 2:38; ഗലാത്യർ 3:26, 27). നിങ്ങൾ ഒരു അവിശ്വസ്ത ദൈവപൈതലാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ ആദ്യസ്നേഹത്തിലേക്ക് യഥാസ്ഥാനപ്പെടുവാൻ ഞാൻ

നിങ്ങളോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു (ഗലാത്യർ 6:1; യാക്കോബ് 5:19, 20; പ്രവൃത്തികൾ 8:22; യാക്കോബ് 5:16).

കർത്താവിങ്കലേക്ക് വരുവാൻ പല വഴികളുണ്ടെന്നു സാത്താൻ വ്യാജം പ്രചരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്, എന്നാൽ യേശു പറഞ്ഞു, “ഞാൻ ആകുന്നു വഴി” (യോഹന്നാൻ 14:6; എഫ്.സി. മൈൻ³⁵). ദൈവത്തിന്റെ തീർച്ചയുള്ള വചനത്തിനു പകരം മനുഷ്യ-നിർമ്മിത ഉപദേശങ്ങൾ എടുക്കരുത്.

പ്രസംഗക്കുറിപ്പുകൾ

സമ്പ്രദായങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള യേശുവിന്റെ ഉപദേശത്തോടുള്ള എന്റെ സമീപനം ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, ഇതു പ്രസംഗത്തിനുള്ള രണ്ടു-ഭാഗമായി തീരുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് അതു അങ്ങനെ തന്നെ വിടാം, അല്ലെങ്കിൽ ഭാഗം ഒന്നു ഞായറാഴ്ച രാവിലെയും ഭാഗം രണ്ട് ഞായറാഴ്ച വൈകുന്നേരവും ഉപയോഗിക്കാം. നിങ്ങൾക്ക് വേണമെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ സദസ്യർക്ക് യോജിക്കുന്ന വിധത്തിൽ രണ്ടിനേയും ചേർത്ത് ഒരു പ്രസംഗവുമാക്കാം.

നിങ്ങളുടെ അവതരണത്തിന്റെ ഭാഗമായി, പാരമ്പര്യവും സത്യവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം കാണിക്കുന്ന ചാർട്ടും വേണമെങ്കിൽ ഉപയോഗിക്കാം. നിങ്ങൾക്ക് ആരംഭിക്കുവാൻ ഇതാ (വിവിധ ഉറവിടങ്ങളിൽ നിന്നു) ചില വിഷയങ്ങൾ:

സമ്പ്രദായം മനുഷ്യരിൽനിന്നും (ദുരുപയോഗം ചെയ്തപ്പോൾ)

- മനുഷ്യരെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നു (ഗലാ. 1:14 നോക്കുക)
- ബാഹ്യമായവക്ക് ഊന്നൽ കൊടുക്കുന്നു
- അത് ബാഹ്യമായവയാണ്
- ചടങ്ങുകൾക്ക് ഊന്നൽ നൽകുന്നു
- വ്യർത്ഥവാക്കുകൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു
- വചനത്തിനു പകരമാക്കുന്നു
- അടിമത്വത്തിൽ ആക്കുന്നു

സത്യം ദൈവത്തിൽനിന്നു (ഉപയോഗിച്ചപ്പോൾ)

- ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നു
- ആന്തരികത്തിനു ഊന്നൽ കൊടുക്കുന്നു
- അടിസ്ഥാനപരമായതാണ്
- നീതിക്കു പ്രാധാന്യമേകുന്നു
- ജീവിതങ്ങൾക്ക് മാറ്റം നൽകുന്നു
- വചനത്തെ ഉയർത്തുന്നു
- സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലാക്കുന്നു (യോഹ. 8:31, 32)

കുറിപ്പുകൾ

¹മറ്റു സമീപനങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ പാഠത്തെ തുടർന്നുള്ള കുറിപ്പിൽ നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

²ആളുകൾ ഇന്നലത്തെ സംഭവങ്ങളെ നാളത്തെ സമ്പ്രദായങ്ങളാക്കുകയാണെന്നു സഭാ ചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥി ആയിരുന്നതുകൊണ്ട് എനിക്ക് മനസിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട് - അവർ വിഭാഗീയനെ പോലെ തങ്ങളുടേതാണ് "ശരിയായ" വഴി എന്നു ശരിക്കുന്നവരുമായിരിക്കും. ³ഇതു നടന്നത് അയ്യായിരം പേരെ പോഷിപ്പിച്ചതും വെള്ളത്തിന്മേതെ നടന്നതുമായ അത്ഭുതങ്ങൾക്കു ശേഷമാണ് (മത്തായി 14:15-33); യോഹന്നാൻ 6:17, 59 സൂചിപ്പിക്കുന്നത് യേശു ആ അത്ഭുതങ്ങളെ തുടർന്ന് കഹർന്നഹുമിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ്. ⁴ഞങ്ങൾ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്ത്, ഞാൻ പറയും, "ദീസ് വേർ നോട്ട് ദ റൺ-ഓഫ്-ദ-മിൽ ഫാരിസീസ്" അല്ലെങ്കിൽ "ദീസ് വേർ നോട്ട് ദ ഗാർഡെൻ-വെറൈറ്റി ഫാരിസീസ്." നിങ്ങൾ താമസിക്കുന്ന പ്രദേശത്ത്, "സാധാരണ" എന്നർത്ഥത്തിൽ നിറം പിടിപ്പിക്കുന്ന പ്രയോഗമുണ്ടാകും. ⁵വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രയോഗം സ്വയം-വിവരിക്കുന്നതാണ്: ചില വന്യ മൃഗങ്ങൾ മറ്റു മൃഗങ്ങളെ കൊന്നു തിന്നുമ്പോൾ, അവ ഇരയുടെ കഴുത്തിലാണ് പിടിക്കുന്നത്. ⁶ചില വസ്തുതകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി കുറിക്കുന്നതാണിത് (1) അവനെ കൊല്ലുവാൻ പരീശന്മാർ ഒഴികഴിവു നോക്കുകയായിരുന്നു (നോക്കുക യോഹന്നാൻ 5:18; 7:1) (2) ആ പരീശന്മാർ അവനെ കുറ്റപ്പെടുത്തുവാൻ യെരൂശലേമിൽ നിന്നു വരികയായിരുന്നു. ആർ. സി. ഫോസ്റ്റർ അവയെ വിളിച്ചത് "ഷോക്ക് ട്രൂപ്പ്സ് ഫ്രം ദ കാപ്പിറ്റൽ" എന്നാണ് (സ്റ്റുഡീസ് ഇൻ ദ ലൈഫ് ഓഫ് ക്രൈസ്റ്റ് [ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്: ബേക്കർ ബുക്ക് ഹൗസ്, 1971], 664). ⁷ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതം, 2-ൽ കാണുന്ന "കാറ്റ് ഉരുണ്ടുകൂടൽ," എന്ന പാഠം നോക്കുക. യേശുവിന്റെ ശത്രുക്കൾ വിജയകരമാകാത്ത മറ്റു കുറ്റാരോപണങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചുനോക്കി. ⁸സംയുക്ത ഗ്രീക്ക് വാക്ക് പാരാഡോസിസ് എന്നാണ്. പാരാ എന്നതു സാധാരണ അർത്ഥമാക്കുന്നത് "എലോങ്ങ് സൈഡ്" എന്നാണ്, എന്നാൽ ഡോസിസ് എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാന അർത്ഥം "റ്റു ഗിവ് (അല്ലെങ്കിൽ മാറ്റുക)" എന്നാണ്. ഗ്രീക്ക് പണ്ഡിതന്മാർ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച്, സംയുക്ത ഗ്രീക്ക് വാക്കായ പ്യാരാ എന്നതും ഡോസിസ് എന്നതും അർത്ഥമാക്കുന്നത് "ദാറ്റ് വിച്ച് ഹാസ് ബീൻ പാസ്ഡ് ഓൺ (ഹാന്റഡ്) ടു അദേഴ്സ്" എന്നാണ്. (ഒരു വിശദീകരണത്തിനു നോക്കുക ഡബ്ലിയു. ഈ. വൈൻ, ദ എക്സ്പാൻഡ്ഡ് വൈൻസ് എക്സ്പോസിറ്ററി ഡിക്ഷണറി ഓഫ് ന്യൂ ടെസ്റ്റമെന്റ് വേർഡ്സ്, എഡി. ജോൺ ആർ. കോലെൻബെർഗർ III വിത്ത് ജെയിംസ് ഏ. സ്വാൻസൺ [മിന്നെപ്പൊലിസ്: ബൈബിനി ഹൗസ് പബ്ലിഷേഴ്സ്, 1984], 1159-60.) ആ വാക്കിന്റെ നാമരൂപവും ക്രിയാരൂപവും മർക്കൊസ് 7:13-ൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. എൻഏഎസ്ബി വാക്യത്തിന്റെ ആ ഭാഗം തർജ്ജമ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് "യുവർ ട്രഡീഷൻ വിച്ച് യു ഹാവ് ഹാൻഡഡ് ഡൗൺ." ⁹എഡ്ജർ ജെ. ഗുഡ്സ്പീഡ് ആന്റ് ജെ. എം. പൊവിസ് സ്മിത്ത്, ദ ഷോർട്ട് ബൈബിൾ: ആൻ അമേരിക്കൻ ട്രാൻസ്ലേഷൻ (ന്യൂയോർക്ക്: മോഡേൺ ലൈബ്രറി, 1933), 347. ¹⁰"നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ?" എന്ന പാഠം ഈ പുസ്തകത്തിൽ ആദ്യം നോക്കുക.

¹¹മത്തായി 19:3-9 നാം പിന്നീടു പഠിക്കുമ്പോൾ, ആ രണ്ടുപേരെ കുറിച്ചു: ഹില്ലേലിനെക്കുറിച്ചും ശമ്മായിയെ കുറിച്ചും കൂടുതൽ പഠിക്കും. ¹²ആ സമ്പ്രദായങ്ങൾ എല്ലാം കൂടി ഏ.ഡി മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മിഷ്നാ (മിഷ്നാഹ്) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങി. മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തോടെ, അതിനെ വിപുലീകരിച്ച് അസംഖ്യം വാല്യങ്ങളുള്ള താൽമൂദ് തയ്യാറാക്കി. ഇന്നും യെഹൂദ റബ്ബിമാർ അവരുടെ ആധികാരികഗ്രന്ഥമായിട്ടാണ് താൽമൂദിനെ കണക്കാക്കുന്നത്.

¹³അതു അവസാനമായിരുന്നു, തീർച്ചയായും. വിവിധ മതസംഘടനകൾ ഇതേ അവകാശവാദം ഉന്നയിച്ച്, തങ്ങളുടെ മനുഷ്യ-നിർമ്മിതസമ്പ്രദായങ്ങളെ ന്യായീകരിച്ച് അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ നിന്നു കൈമാറി “സഭ മുഖാന്തരം” കിട്ടിയ താണെന്ന് പറയുന്നു. ¹⁴വാറെൻ ഡബ്ബ്ലിയു. വിയേഴ്സ്ബി, *ദ ബൈബിൾ എക്സ്പോസിഷൻ കമെന്ററി*, വാല്യം 1 (വീറ്റൺ, III.: വിക്ടർ ബുക്സ്, 1989), 134. ¹⁵ഉദാഹരണത്തിനു, ലേവ്യാപുസ്തകം 15:5-8, 10-12 വായിക്കുക. സമാഗമന കുടാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുൻപ് വിവിധ കഴുകൽ നടത്തുമായിരുന്നു എന്നതു മറ്റൊരു ഉദാഹരണമാണ് (പുറപ്പാട് 30:19; 40:12). ¹⁶“ഘനമുള്ള ചുമട്ടുകൾ ... ആളുകളുടെ ചുമലിൽ” വെക്കുന്ന പരീശന്മാരെ യേശു മത്തായി 23-ൽ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി (വാ. 4). ക്രിസ്തു ആ പ്രസ്താവന നടത്തിയപ്പോൾ ആ സമ്പ്രദായ ഭാരമായിരുന്നേക്കാം യേശുവിന്റെ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്നത്. ¹⁷പരീശന്മാരുടെ സ്വാധീനത്താൽ അത്തരം സമ്പ്രദായങ്ങൾ യെഹൂദ ജനത്തിന്റെ ദൈനന്ദിന ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായി തീർന്നിരുന്നു. ¹⁸എന്റെ എൻഎഎസ്ബി ബൈബിളിന്റെ നടവിലുള്ള കോളത്തിൽ ആ നിർവ്വചനം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ¹⁹ആൽഫ്രഡ് എഡർഷെയിം, *ദ ലൈഫ് ആന്റ് ടൈംസ് ഓഫ് ജീസസ് ദ മെസയ്യാ*, ന്യൂ അപ്ഡേറ്റഡ് വെർഷൻ [പീബോഡി, മാസ്.: ഹെഡ്രിക്സൺ പബ്ലിഷേഴ്സ്, 1993], 482. ²⁰“കഴുകൽ” എന്നതു ഗ്രീക്കിൽനിന്നു തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നതിനർത്ഥം “സ്നാനപ്പെടൽ” അല്ലെങ്കിൽ “മുങ്ങൽ” എന്നാണ്.

²¹അയ്യായിരം പേരെ യേശു പോഷിപ്പിച്ചപ്പോൾ അവരും കൈകഴുകാതെ ഭക്ഷിച്ചതായി പരീശന്മാർ കേട്ടിരിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. ഈ സംഭവത്തിനു തൊട്ടു മുൻപാണ് അയ്യായിരം പേരെ കർത്താവ് പോഷിപ്പിച്ചത്. ²²“സമ്പ്രദായം” എന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചത്, “മനുഷ്യ സമ്പ്രദായമാണ്.” ഇതിലേയും അടുത്തതിലേയും മുഖ്യ പോയിന്റുകൾ കെട്ടിമറിഞ്ഞാണ് കിടക്കുന്നത്, എന്നാൽ ഓരോന്നും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ²³അവൻ അവരെ കപടഭക്തിക്കാർ എന്നാണ് വിളിച്ചത് (മത്തായി 15:7). അവർ അവന്നു ഇടർച്ച വരുത്തിയോ എന്നതായിരുന്നില്ല പ്രശ്നം (മത്തായി 15:12-14). ²⁴കൂടി വന്നു ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന പുരുഷാരത്തിനു പ്രയോജനം ചെയ്യേണ്ടതിനു, അവൻ ആ ആരോപണത്തിനു പിന്നീടു മറുപടി നൽകുകയുണ്ടായി (മത്തായി 15:10, 11; മർക്കൊസ് 7:14-16); എന്നാൽ അവൻ പരീശന്മാരോട് നേരിട്ടു സംസാരിച്ചപ്പോൾ മറുപടി നൽകിയുമില്ല. ²⁵യേശു ആദ്യം കുറ്റപ്പെടുത്തിയതായും പിന്നെ യേശുവിനെ ഉദ്ധരിച്ചതായും മത്തായി രേഖപ്പെടുത്തിയത്. മർക്കൊസ് ആ ക്രമം തിരിച്ചാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയത്. ശരിയായ ക്രമം അപ്രധാനമാണ്. സ്വതന്ത്ര സാക്ഷ്യത്തിൽ നമുക്ക് അതു പ്രതീക്ഷിക്കാം. ²⁶മർക്കൊസ് എഴുതിയത്, “മോശെ പറഞ്ഞു ...” എന്നാണ് (മർക്കൊസ് 7:10). മോശെ ന്യായപ്രമാണം നൽകിയപ്പോൾ *ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ദൈവശാസിയ* മായിട്ടാണ് നൽകിയിരുന്നതെന്നു യേശു വിശ്വസിച്ചിരുന്നതിന്റെ തെളിവാണ്. ²⁷തുടർന്നുള്ള ചിത്രീകരണത്തിൽ ഉപയോഗിച്ച വാക്ക്, നാം സാധാരണ ആ പദത്തെ കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നതുപോലെ, അപ്പനെയും അമ്മയെയും “ദുഷിച്ചു സംസാരിക്കുക” (പ്രാകുക) എന്നല്ല സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, മറിച്ച് സഹായിക്കാതെ അവരെ പറഞ്ഞയക്കുന്നത് വാസ്തവത്തിൽ, അവരിൽ “ഒരു ശാപം” ചുമത്തുന്നത് - അവരെ നിഷേധിച്ച് പട്ടിണിക്കായി അയക്കുന്നതു പോലെ ആയിരുന്നു. ²⁸ചിലർ വിചാരിക്കുന്നത്, ആ വസ്തുക്കൾ ദൈവത്തിനുള്ളതാണെങ്കിലും, അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നേടത്തോളം തുടർന്നും വ്യക്തിപരമായ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിക്കാം എന്നാണ്. ²⁹വൈൻ, 232-ൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. പഴയനിയമമനുസരിച്ച് ഒരു ആണ പാലി കണണം (സംഖ്യാപുസ്തകം 30 നോക്കുക), എന്നാൽ ആണ പാലിക്കുന്നതിനായി അടിസ്ഥാനതത്വമായ പത്തു കല്പനകൾ മാറ്റി വെക്കുന്നത് വിഡ്ഢിത്തമാണ്. ³⁰അക്കാലത്ത് ഒരാളുടെ

സമ്പാദ്യമെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുവാൻ സാധ്യത യുണ്ട് (മത്തായി 6:19); ഇന്നും അതിനു സാധ്യതയുണ്ട്.

³¹ശബ്ബത്തിനെ കുറിച്ചുള്ള ചില അർത്ഥശൂന്യമായ നിയമങ്ങളെ നാം മുൻപു കണ്ടുവെല്ലാം. (*ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതം*, 2 ലെ “കാറ്റു ഉരുണ്ടുകൂടൽ,” എന്ന പാഠം അവലോകനം നടത്തുക.) ³²*ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതം*, 1 ലെ “യെഹൂദന്മാരുടെ പെരുനാളുകൾ” എന്ന ചാർട്ട് നോക്കുക. ³³അതുപോലെയുള്ള പാരമ്പര്യ-സഭകൾ ഞാൻ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുണ്ട്, എന്നാൽ അവ പ്രമുഖ മതസംഘടനകളല്ല. ³⁴ജെ. ഡബ്ളിയു. മെക്ഗാർവേയും ഫിലിപ്പ് വൈ. പെന്റീൽറ്റണും, *ദ ഫോർ ഫോൾഡ് ഗോസ്പെൽ ഓർ എ ഹാർമണി ഓഫ് ദ ഫോർ ഗോസ്പെൽസ്* (സിൻസിനാറ്റി: സ്റ്റാന്റേർഡ് പബ്ളിഷിങ് കമ്പനി., 1914), 396. ³⁵വാസ്തവത്തിൽ, ഗ്രീക്ക് വേദപുസ്തകത്തിൽ തന്നെ ആ ഉറപ്പ് ഉണ്ട്.